

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3581

гр. София, 25.04.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в закрито заседание на 25.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ева Пелова

като разгледа дело номер **11176** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215, ал. 1 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/, вр. чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Л. Н. В., С. З. В., Л. С. Й. и И. К. О., срещу застроителен план, инкорпориран във виза за проучване и проектиране /комбинирана скица/ в УПИ IX-37 за ЖС, кв.202 по плана на [населено място], „П.-Б.“, кадастрален номер 68134.1931.1140, и разрешение за строеж № 227/04.09.2020г. издадено от главния архитект на район „В.“ - Столична община, и срещу Заповед № РВТ20-РА50-75/01.06.2020г., издадена от главния архитект на район „В.“-Столична община.

По отношение на жалбата, касаеща горесцитираните застроителен план, инкорпориран във виза за проучване и проектиране /комбинирана скица/ и разрешение за строеж № 227/04.09.2020г. издадено от главния архитект на район „В.“ - Столична община, делото е било прекратено с Определение №9058/17.11.2021 г. на АССГ /л.449 от делото/, потвърдено с Определение № 2493 от 17.03.2022 г. на ВАС по адм. д. № 1702/2022 г. Със същото определение делото е върнато на АССГ за продължаване на съдопроизводствените действия, касаещи жалбата в частта ѝ срещу Заповед № РВТ20-РА50-75/01.06.2020г., издадена от главния архитект на район „В.“-Столична община.

В жалбата и депозирано писмено становище се посочва, че жалбоподателите не са били уведомени за започналото административно производство по издаване на заповедта на гл. архитект, което представлява съществено нарушение на процесуалните правила. Прави се искане Заповед № РВТ20- РА50-75/01.06.2020г., издадена от главния архитект на район „В.“-Столична община, да бъде отменена като незаконосъобразна. Претендират се разноски за адвокатско възнаграждение.

Ответникът - главният архитект на район „В.“ - Столична община /СО/, излага съображения за недопустимост на подадената жалба, алтернативно нейната

неоснователност. Прави се искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и разноски за направени фотокопия.

Заинтересованите страни И. Г. И., М. Д. И. и Л. И. И., се представляват от адв. С., която в хода на устните състезания и депозирано писмено становище моли жалбата да бъде приета за недопустима, като подадена от лица, извън кръга на заинтересованите по смисъла на чл. 149 от ЗУТ. Алтернативно, моли същата да бъде оставена без уважение, като неоснователна. Претендира разноски, съгласно представен списък по чл.80 от ГПК, прави възражение за прекомерност на хонорара на адвоката на жалбоподателите.

Административен съд София-град, II-ро отделение, 72-ри състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от Гражданскопроцесуалния кодекс /ГПК/, вр. чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, намира жалбата за недопустима поради следното:

Жалб. Л. и С. В. се легитимират като собственици на апартамент 5, находящ се в [населено място], район „В.“, в жилищна сграда на [улица], при съседни – [улица], УПИ IX-137, първо ниво на апартамент №6, стълбище и УПИ VII-36 на първо ниво, и [улица], УПИ IX-137, второ ниво на апартамент № 6, УПИ VII-36 на второ ниво, съгласно нотариален акт №8, том II, рег. № 3327, дело 177/2017г.

Жалб. Л. С. Й. се легитимира като собственик на апартамент 6, находящ се в [населено място], в жилищна сграда на [улица], при съседни парцел IX-137, вътрешен двор, парцел VII-36, стълбище и първо ниво на апартамент № 15 / на първото ниво / и парцел IX-137, вътрешен двор, парцел VII-36 и второ ниво на апартамент 5 / на второто ниво/, с нотариален акт № 49, том LLLXXIII, дело № 33845/1997г.

Жалб. И. О. е собственик на апартамент № 6, находящ се в [населено място], в жилищната сграда на [улица], на първи жилищен етаж, при съседни: апартамент №5, от две страни вътрешен двор, апартамент № 7 и коридор, заедно с мазе № 29, при съседни мазе № 28 и от три страни коридор и 2,31% идеални части от общите части на сградата и толкова идеални части от правото на строеж върху УПИ X-38,37 в кв.202 м. „П.-Б.“, при съседни по скица : [улица], УПИ XI-39, УПИ XII-40, УПИ XIII-41, УПИ XXI – 28,29,30, УПИ IX-37 и УПИ VIII-36, съгласно нотариален акт № 72, том II, рег. № 2993, дело № 251/2007г.

Със Заповед № РВТ20-РА50-75/01.06.2020г. ответникът одобрил проект за изменение на плана за регулация на УПИ IX-37 за Жс, УПИ X – 38,37 за Жс и УПИ VIII-36 за Жс, кв. 202, по зелените знаци, цифри, букви, линии и щрихи, съгласно приложената към нея скица. Заповедта била залепена на входната врата на административния адрес [улица], за което бил изготвен снимков материал.

Съгласно застроителния план на местност „П. - Б.“, одобрен със Заповед № РД-09-255/ 19.06.1996г., изменен със Заповед № РД-50-138/15.07.1999г. на район В., за УПИ IX-37, е отредено свързано застрояване на калкан по регулационната линия към УПИ X-38 на жилищна сграда, състояща се от М+З+А/магазини +3 жилищни етажа + ателиета/, попадаща в жилищна зона ЖП - предимно жилищна с преобладаващо средноетажно застрояване.

Регулационната линия от действащ регулационен план на [населено място], р-н „В.“, местност „П. - Б.“, одобрен със Заповед № РД-09-50- 255/19.06.1996 г., на главен архитект на [населено място], ЧИЗРП одобрен със Заповед №РД-50-138/15.07.1999 г. на кмета на район „В.“ и границата по кадастрална карта между УПИ VIII-36 и УПИ IX - 37 от кв. 202 по плана на „П. - Б.“ не съвпадат, което наложило изработването на

ПУП – И. за УПИ IX - 37. Преди изработването на ПУП-ИП и одобряването му с обжалваната заповед, регулационната линия е навлиerala в имот УПИ VIII-36 с 8 кв.м. и дълбочина около 23м.

Последната емисия на кадастралния план за територията на [населено място] е започната през 1967 г. и е приключила през 1982 г. Тя съдържа около 1200 картни листи. Необходимостта от изработване на нов кадастрален план е обоснована от комисия, оценила пълнотата и състоянието на кадастралната основа до този момент. Поземлен имот №37, / частично идентичен с УПИ IX-37/, попада в обхвата на картен лист № 516. През м.май 1995г. общинското предприятие „С.“ копираше и обединило картни листове №№492,493,516,517,540 и 541, послужили за изработването на ЗРП на м. „П. - Бъсктон“. През 1999г. било процедурирано частично изменение на ЗРП за УПИ IX-37 и X-38,37, кв. 202 със Заповед № РД-50-138/15.07.1999г., вследствие и с решение на районната архитектурно-градоустройствена комисия е проектиран УПИ IX-37. Няма данни за трасиране на имотни и регулационни граници. Кадастралната карта била възложена за изработване от АГКК, съгласно заповед № РД-16-5/05.03.2008г., одобрена със Заповед № РД-18-68/02.12.2010г. на изп. директор на АГКК.

Изменената регулационна линия със Заповед № РВТ20-РА-50-75/01.06.2020 г. съвпадала изцяло с границата по КККР между поземлени имоти с идентификатори 68134.1931.1140 и 68134.1931.905. Регулационната линия след изработването на ПУП - И. и одобряването му със Заповед РВТ20-РА-50-75/01.06.2020 г., не съвпада с регулационната линия и границата от кадастралния план, предхождащ изработването на КККР, което се изразява с 8 кв.м. и дълбочина около 23м. в западната част на УПИ VIII-36.

Безспорно е установено по делото от приетите съдебно-технически експертизи и приложените документи за собственост, че жалбоподателите са собственици на обекти в сгради и ограничени вещни права върху два съседни УПИ на УПИ IX-37, а именно: УПИ VIII-36 и УПИ X-38, 37.

Нормата на чл. 131, ал. 1 от ЗУТ визира, че заинтересувани лица в производството по одобряване на подробните устройствени планове и на техните изменения са собствениците, носителите на ограничени вещни права и концесионерите според данните от имотния регистър, а до неговото въвеждане - по данни от кадастралния регистър, когато недвижимите имоти са непосредствено засегнати от предвижданията на плана. В ал. 2 на същата разпоредба са изчерпателно посочени непосредствено засегнатите от предвижданията на плана имоти в т. 1 до т. 5, като е безспорно по делото, че жалбоподателите не попадат в кръга на засегнатите собственици по т. 1 /защото имотът на жалбоподателите не е предмет на плана;/ по т. 4 и т. 5.

Не е налице и хипотезата по чл. 131, ал. 2, т. 3 ЗУТ – с одобреното изменение на ПУП– И., не са допуснати намалени разстояния, видно от заключението на комплексната СТЕ.

Оспорената заповед е издадена на 01.06.2020 г., когато е действала старата редакция на чл. 131, ал. 2, т. 2 от ЗУТ. Със ЗИДЗУТ /обн. ДВ, бр. 16 от 23.02.2021 г. / разпоредбата на чл. 131, ал. 2, т. 2 от ЗУТ е изменена, като отпада заинтересоваността на непосредствените съседи при предвидено ново застрояване или промяна в застрояването в съседен имот. Действащата редакция на нормата визира, че непосредствено засегнати от предвижданията на ПУП недвижими имоти са съседните имоти, когато се създава свързано застрояване между тях и имот или имоти, включени

в обхвата на плана. Нормата на чл. 131, ал. 2 от ЗУТ е процесуална, поради което за установяване допустимостта на жалбата следва да се извърши преценка на база действащата към момента редакция на нормата.

Съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗУТ, начинът на застрояване в съседни урегулирани поземлени имоти е свободно или свързано застрояване. При преценка за допустимостта на жалбата при наличие на свързано застрояване /чл. 131, ал. 2, т. 2 от ЗУТ/ следва да се изследва дали е свързано застрояване за пръв път с оспорения план. Свързаното застрояване, което е предвидено по действащия план от 1996, изменен през 1999 г., не е променено, т. е. свързаното застрояване не се създава с оспорения план. Поради това съдът приема, че жалбоподателите не са заинтересовани страни по чл. 131, ал. 2, т. 2 от ЗУТ. В този смисъл е и константната съдебна практика на ВАС /Определение № 721 от 24.01.2023 г. на ВАС по адм. д. № 300/2023 г., II о.; Определение № 4363 от 9.05.2022 г. на ВАС по адм. д. № 9282/2021 г., II о.; Определение № 3052 от 31.03.2022 г. на ВАС по адм. д. № 68/2022 г., II о.; Определение № 1717 от 23.02.2022 г. на ВАС по адм. д. № 901/2022 г., II о.; Определение № 462 от 19.01.2022 г. на ВАС по адм. д. № 12403/2021 г., II о.; Определение № 459 от 19.01.2022 г. на ВАС по адм. д. № 12307/2021 г., II о.; Определение № 12571 от 8.12.2021 г. на ВАС по адм. д. № 11271/2021 г., II о./

С оглед изложеното, съдът намира, че жалбоподателите нямат правен интерес от оспорването, тъй като не са заинтересовани лица по смисъла на чл. 131, ал. 2, т. 1-5 от ЗУТ, който изчерпателно определя кръга на лицата, които могат да оспорват актовете по изменение на ПУП.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал.3 и ал.4 от АПК, и чл. 78, ал.1 и ал.8 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК, вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, своевременно направените искания на ответника и заинтересованите страни за присъждане на разноски са основателни и следва да бъдат уважени за доказаните им размери, като на ответника се присъдят 50 лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение и сумата от 120.60 лева, съгласно приложена фактура; както и 2270 лева на заинтересованите страни, представляващи разноски за адвокатско възнаграждение и деловодни разноски, което не е в прекомерен размер, доколкото адв. С. е пълномощник на три лица, конституиран като заинтересовани страни по делото.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, вр. чл 159, т.4 и т.5 от АПК, съдът
О П Р Е Д Е Л И :

ОТМЕНЯ протоколно определение от съдебно заседание, провело се на 09.11.2022 г., с което е даден ход по същество на делото.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Л. Н. В., С. З. В., Л. С. Й. и И. К. О., срещу Заповед № РВТ20-РА50-75/01.06.2020г., издадена от главния архитект на район „В.“-Столична община.

ОСЪЖДА Л. Н. В., ЕГН: [ЕГН], С. З. В., ЕГН: [ЕГН], Л. С. Й., ЕГН: [ЕГН] и И. К. О., ЕГН: [ЕГН], да заплатят солидарно на Столична община сумата от 120,60 лева, както и на И. Г. И., М. Д. И. и Л. И. И. сумата от 2270 лева, всички представляващи съдебно-деловодни разноски.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 11176/2020 г. по описа на Административен съд София - град.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба, в 7-мо дневен срок от

съобщаването му на страните, пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: